

ИЗВЕШТАЈ

о реализацији угледног часа народне традиције од 20. априла 2017. год.
у IV⁵ одељењу

Увођење најмлађих нараштаја кроз одговарајућу наставу усмерену на оживљавању традиције, један је од начина да се спречи убрзано одумирање многих важних елемената традицијске културе и њихов нестанак из начина садашњег нашег живљења.

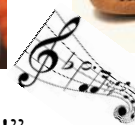

Док се настава у првом и другом разреду сводила на то да питамо своје баке и деке о обичајима, радовима у пољу, фолклорним празницима, биљу, кући и покућанству; у трећем се и даље проширивало знање стечено код куће или на часовима у школи, али је уведен нови мотив - традиционални занати.

Заокружујући циклус наставе народне традиције у четвртном разреду упознали смо се са традиционалним начином свирања и са инструментима као што су фрула, двојнице, гусле и гајде и са традици-

оналним садржајем свадбеног церемонијала у нашим крајевима у прошлости.

Елемената има много, па учитељ може наставу овог изборног предмета концепцијски да усмери на локалну народну традицију, односно на фолклор у окружењу, зависно од његовог постојања и приближити ученицима да упознају један сасвим другачији начин живота који је већини њих, а често и генерацији њихових родитеља, данас непознат.

Како беше: „Јелек, антерија и опанци, по томе се знају Србијанци!”

Народна ношња заузима истакнуто место у култури и традицији српског народа, те смо за тему за овај час узели баш то - представљање народне ношње из нашег краја.

Кроз историју, народна ношња не само да је била симбол етничког идентитета, него се истичала и по ликовним и по естетским вредностима. Сваку област у Србији, а и друге области где су живели Срби, карактерисала је посебна ношња. По њој се препознавало не само одакле је неко, него и којој етничкој, односно националној заједници припада.

Прво су нам пар мама, једна бака и ми сами међусобно, па и наш учитељ, помагали да се обу-

чемо. Затим смо се фотографисали док смо чекали госте, били смо поносни на себе. Баш јесмо!

Данас су углавном сачуване ношње из 19. и прве деценије 20. века са разноликим облицима и украсима, како у женским, тако и у мушким одевним целинама. Одећа је показивала и разлику између градског и сеоског становништва, док се грађанска развијала под неким другим утицајима, сеоске ношње су биле претежно производ домаће кућне и сеоске радиности.

Поздравили смо госте, представили нашу народну ношњу и - з а г р а л и Моравац! Оп-са! А шта би друго. Придружили су нам се и гости. Очекивано! И нормално, било нам је драго!

Захваљујемо нашим мамама и бакама на помоћи да овај час изгледа баш овако и директору, педагогу и учитељицама, који су дошли да виде наше представљање. Потрудили смо се, зар не! Утиске ћемо сумирати на следећем часу народне традиције.

Час одржао и
извештај припремио:

И. Алексић,
учитељ IV₅ одељења